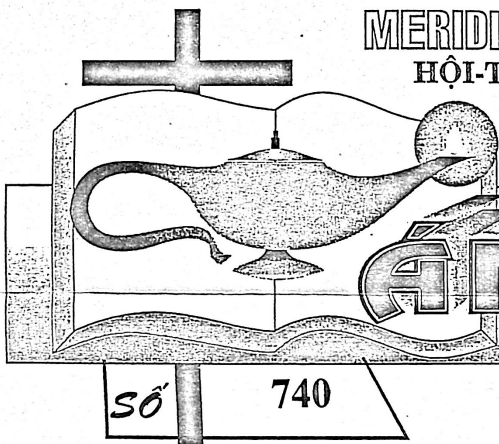

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH HỘI-THÁNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM

660 S. Third St., El Cajon, CA 92019
Phone: (619) 444-1106 • Fax: (619) 444-1499
Mục-Sứ PHẠM THẠNH BINH, Pastor

ÁNH SÁNG THE LIGHT

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"
Thi Thiên 119:105

June 4th 2023. Vol. 48. No. 6

SỐ 740 Chúa Nhật, ngày 4 tháng 6 năm 2023

TRANG-BỊ ĐỜI SỐNG ĐẸP

Theo các nhà tâm sinh lý, đức tính con người tạo nên Đời Sống Đẹp. Đời sống người Á Đông đẹp nhờ trang-bị 5 đức tính: Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín. Đời sống Cơ-đốc nhân đẹp nhờ trang-bị 9 đức-tính: "Lòng yêu-thương, sự vui-mừng, bình-an, nhin-nhục, nhon-từ, hiền-lành, trung-tín, mềm-mại, tiết-độ." (Ga-la-ti 5:22). Chân đức-tính này được trang-bị bởi Đức Thánh-Linh.

Chân đức-tính Cơ-đốc nhân được trang-bị bởi Đức Thánh-Linh sanh động khác với những đức-tính này thế nhân có. Đời sống Cơ-đốc nhân sống đẹp phải biết dùng 9 đức-tính này.

Mời Quý-Vị dùng những đức tính mà trang bị:

1/ Trang bị cho mình

Trang bị cho mình 3 đức-tính đầu: "Lòng yêu-thương, sự vui-mừng, bình-an".

a/ "Lòng yêu-thương" - Trong tiếng Việt, dường như "yêu-thương" được diễn-tả "cảm-tình" ở mức-độ bình-thường, "triều mến" ở mức-độ cao hơn, thêm "yêu mến" đối với người ngang hàng hay thấp hơn và "yêu kính" dành cho người trội hơn mình. Trong tiếng Anh dường như có mỗi chữ "love". "Love" trong tiếng Anh có thể là yêu, là thích, là ưa, là ham. I love money - tôi ham tiền; I love California - tôi thích sống ở Ca-li; I love music - tôi mê âm-nhạc; và dẽ-dàng nói I love you đầu mới có cảm-tình.

Trong tiếng Greek, loại ngôn-ngữ được dùng viết Kinh-Thánh phần Tân-Uớc thì có nhiều tiếng nói về yêu-thương. "Eros" chỉ về thứ "yêu" tình-dục. Trong Kinh-Thánh phần Tân-Uớc không có chữ này. "Storge" chỉ thứ "yêu" cảnh vật trăng nước hữu tình, hay thú vật, gia súc. "Philea" chỉ về "yêu" có điều-kiện - yêu bởi ... yêu vì ... "Agape" là loại "yêu-thương" bởi Đức Thánh-Linh mà có. Đây là loại "yêu-thương" của Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh ghi: "Vi Đức Chúa Trời yêu thương (agape) thể-gian" (Giăng 3:16). Cơ-đốc nhân có "sự yêu-thương (agape) của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:5). I Cô-rinh-tô 13 cho ta biết đặc tính của loại "yêu-thương" này. Chúa Jê-sus phán: "Ta ban cho các người một điều răn mới, nghĩa là các người phải yêu nhau (agape), như ta đã yêu (agape) thế nào, thì các người cũng hãy yêu (agape) nhau thế ấy. Nếu các người yêu (agape) nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên-hạ sẽ nhận biết các người là môn-đồ ta" (Giăng 13:34-35).

b/ "Sự vui-mừng"

Thất tình của con người gồm có: Hi, nô, ái, cụ, ái, ổ, dục - Vui, giận, buồn, sợ, yêu, ghét, muốn. Vui được xếp hàng đầu, và khó có được. Tiếng Việt thật phong-phú, ghép vui vào những điều làm nên vui: vui chơi, vui mừng, vui sướng, vui thích, vui thú, vui thóa.

Cơ-đốc nhân không ham vui trong đời này vì có "sự vui-mừng trong Chúa" (Phi-líp 4:4). "Sự vui-mừng" này khởi đầu tin nhận Cứu Chúa Jê-sus là "sự vui-mừng lớn cho muôn dân" (Lu-cà:10). Cả đời sống Cơ-đốc nhân nhờ Lời Chúa mà luôn "vui-mừng" như lời Chúa Jê-sus phán: "Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy-dẫy sự vui-mừng của con. Con đã truyền lời Cha cho họ" (Giăng 17:13-14). "Nguyên xin lời của Đấng Christ ở đây trong lòng anh em, và anh em dư-lật mọi sự khôn-ngaoan" (Cô-lô-se 3:16), là đầy-dẫy "sự vui-mừng".

Cơ-đốc nhân còn "vui-mừng" "khoe mình trong hoạn-nạn nữa, vì biết rằng hoạn-nạn sanh sự nhin-nhục" (Rô-ma 5:3). Ngay trong khốn-khó cũng "vui-mừng". Phao-lô tâm-sự: "Chúng tôi bị ép dù cách, nhưng (vui-mừng) không đến cùng; bị túng thế, nhưng (vui-mừng) không ngả lòng; bị bắt-bớ, nhưng (vui-mừng) không đến bỏ; bị đánh-đập, nhưng

(vui-mừng) không đến chết mắt" (II Cô-rinh-tô 4:8-9). Còn "hơn hử về mình đã được kể xứng-dáng chịu nhục vì Danh Chúa Jê-sus" (Công-vụ các sứ-đô 6:41).

3/ "Bình-an"

Thời đại chúng ta đang sống được gọi là thời đại bất an (the age of anxiety). Chúng ta bất an vì lo và sợ. Lo sợ chính đáng và cả lo-sợ bâng quơ. Yếu-tố "bình-an" là HÒA; Hòa bình, hòa đồng, hòa hợp, hòa nhã, hòa-thuận. Chúng ta khó "hòa" vì gần nhau là "chung đưng".

Cơ-đốc nhân có Chúa Jê-sus là "Chúa Bình-An" (Ê-sai 9:5). Chúa Jê-sus phán: "Ta ban sự bình-an ta cho các người, ta cho các người sự bình-an chẳng phải như thế-gian cho. Lòng các người chớ hề bối-rối và dưng sợ hãi." (Giăng 14:27). Và "sự bình-an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu-biết, sẽ gìn-giữ lòng và ý-tưởng anh em trong Đức Chúa Jê-sus-Christ." (Phi-líp 4:6-7). Chính "sự bình-an" này mà Cơ-đốc nhân có thể "yêu kẻ thù mình, làm ơn cho kẻ ghét mình, chúc-phước cho kẻ rủa mình và cầu-nguyện cho kẻ si-nhục mình" (Lu-ca 6:27-28).

Cơ-đốc nhân sống đẹp cho mình bởi "lòng yêu-thương, sự vui-mừng, bình-an" Chúa ban cho trang-bị đời sống. Hãy tận dụng cả ba cho mình.

2/ Trang bị cho người

"Nhin-nhục, nhon-từ, hiền-lành" là ba đức-tính Chúa trang bị để mình dùng cho người.

a/ "Nhin-nhục"

Tiếng Việt mình hay, đặt trước chữ "nhin" là "nuông-nhin". Gặp kẻ ngang-ngược lẫn-át, người khôn-ngaoan phải biết "nuông". Muốn "nuông" phải biết "nhin". Người biết "nhin" bề ngoài trông như hèn yếu, nhưng thật ra người dưng-cảm mới biết "nhin".

Chữ để sau "nhin" là "nhin-nhục". "Nhin" thì chẳng vinh gì, trái lại còn "nhục" nữa. Chấp-nhận "nhục" mới có thể "nhin". Nên người biết "nhin" phải là người dưng-cảm.

Phao-lô, người hầu-việc Chúa luôn biết "nhin-nhục" với mọi người. Bởi "nhin" mà Phao-lô chịu "nhục" khi người ta coi ông là thứ "rác-rến của thế-gian, cặn-bã của loài người" (I Cô-rinh-tô 4:13).

Cơ-đốc nhân "nhờ quyền-phép vinh-hiến Ngài, được có sức-mạnh mới bề, để nhin-nhục vui-về mà chịu mọi sự" (Cô-lô-se 1:11), "phải nhin-nhục đối với mọi người" (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:14) như "Đức Chúa Trời hay nhin-nhục" (Rô-ma 15:5). Là người hầu-việc Chúa: "Hãy giảng đạo, cố khuyên bất luận gặp thời hay không gặp thời, hãy đem lòng rất nhin-nhục mà bề-trách, nói khuyên, sửa-trị, cứ dạy-đỗ chẳng thôi." (II Ti-mô-thê 4:2).

b/ "Nhôn-từ"

Có một chữ đồng nghĩa với "nhôn-từ" là "từ-tế". Lời Kinh-Thánh dạy con-cái Chúa: "Hãy ở với nhau cách nhân-từ" (Ê-phê-sô 4:2), và "Phải ở từ-tế với mọi người" (II Ti-mô-thê 2:24).

"Nhân-từ" hay "từ-tế" (kindness) rất cần trong giao-tiếp. Con người sống luôn giao-tiếp với mọi người. Giao-tiếp bằng lời nói, thế mà "chẳng có thể lấy lời từ-tế mà nói cùng" nhau (Sáng-thế kỷ 37:4).

Cơ-đốc nhân muốn sống "nhôn-từ" phải thực-thì lời Kinh-Thánh dạy: "Phải bỏ khỏi anh em những sự cay-dắng, tức mình, kêu-rêu, mắng-nhiếc, dưng mọi điều hung-ác. Hãy ở với nhau cách nhân-từ, đầy-dẫy lòng thương-xót, tha-thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha-thứ anh em trong Đấng Christ vậy" (Ê-phê-sô 4:31-32).

Chúng ta không thể sống "nhôn-từ" khi chúng ta còn "những sự cay-dắng, tức-mình" để có hành-động "kêu-rêu, mắng-nhiếc, dưng mọi điều hung-ác".

Các nhà tâm-ly học ví "cay-dắng" (bitterness) như là một mụn nhọt nhứt-nhối nằm sâu kín trong tâm-hồn. Nó nảy sanh bởi vì tình hay có ý của người nào đó làm tổn thương tự ái, gây nên nỗi "tức mình" mà mình không cách nào biện-bach hay giải-tô cùng ai. Nỗi đau thương đó, một mình, mình biết, một mình, mình hay. Nỗi "cay-dắng" do âm-thầm phát-triển như một thứ trum bao ăn lan. "Cay-

đăng” trong lòng làm cho mặt mày kém vui, lời nói thiếu ngọt-ngào.

Cơ-đốc nhân đã “*niềm biết Chúa là ngọt-ngào*” (I Phi-e-rơ 2:3), có “*Lời Chúa ngọt hơn tời đường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong lòng tôi*” (Thi-Thiên 119:103) thì hóa giải “*cay-đắng*” trong lòng.

c/ “*Hiền-lành*”

Thế nào là “*hiền-lành*”? Thật khó định nghĩa cho chính xác. Tiếng Việt mình hay, người “*hiền*” có tính chất “*lành*” nên không làm hại ai. Song người “*hiền*” còn có năng-lực rịt “*lành*” những vết thương lòng tan vỡ, và làm “*lành*” những ran nứt.

Bởi “*hiền-lành*” mà Cơ-đốc nhân “*gắng sức đẹp lòng mọi người trong mọi việc, chẳng tìm ích-lợi riêng cho mình, nhưng cho phần nhiều người, để họ được cứu*” (I Cô-rinh-tô 10:33). Và “*khi dâng nói hãy nói một vài lời lành giúp ơn cho và có ích cho người nghe đến*” (Ê-phê-sô 4:29).

Chúng ta đi qua ba đức-tính chốt: “*trung-tín, mềm-mại, tiết-độ*” là

3/ Trang bị cho công việc

Trong mọi lãnh-vực, “*cái-thuờ-ban-đầu-lưu-luẩn-ấy*”. Lý-tưởng thật cao, tâm-huyết thật đầy, thế quyết trung-kiên. Thế mà chỉ tại cái thời-gian quái ác đã phá tan bao mộng đẹp “*cái-thuờ-ban-đầu-lưu-luẩn-ấy*”.

Dân Việt có một thời “*trường kỳ kháng chiến*” chống xâm lăng. “*Trường kỳ*” là “*trung-tín*” trong ý-định.

a/ “*Trung-tín*”

Mỗi Cơ-đốc nhân đều có “*việc lành*” để làm như Lời Kinh-Thánh xác-định: “*Vi chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jesus Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắp-sẵn trước cho chúng ta làm theo*” (Ê-phê-sô 2:10).

Mỗi Cơ-đốc nhân đều nhận biết “*việc lành*” Chúa giao cho làm và “*vi sự vinh-hiến Đức Chúa Trời mà làm*” (I Cô-rinh-tô 10:30), là làm “*ngay lành trung-tín*” (Ma-thi-ơ 25:21). Cơ-đốc nhân là “*những người trung-tín trong Đức Chúa Jesus-Christ*” (Ê-phê-sô 1:1). Chúa Jesus đã phán với người làm việc Chúa như vậy: “*Hỡi đầy-tớ ngay lành trung-tín kia, được làm; người đi trung-tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều*” (Ma-thi-ơ 25:21). Vì Chúa biết: “*Ái trung-tín trong việc rất nhỏ, cũng trung-tín trong việc lớn*.” (Lu-ca 16:10).

Rất tiếc ngày nay, nhiều Cơ-đốc nhân luôn mơ “*việc lớn*” mà không chịu “*trung-tín trong việc rất nhỏ*”. Sau “*trung-tín*” đến “*mềm-mại*”

b/ “*Mềm-mại*”

“*Mềm-mại*” thường đi đôi với “*khiêm-nhường*”. Lời Kinh-Thánh dạy Cơ-đốc nhân: “*Phải khiêm-nhường đến đâu, mềm-mại đến đâu*” (Ê-phê-sô 4:2) và “*Hãy mặc lấy sự nhân-tử, khiêm-nhường, mềm-mại, nhĩn-nhục*” (Cô-lô-se 3:12). “*Khiêm-nhường*” (humility), “*mềm-mại*” (meekness or gentleness) là hai mỹ-đức nếu đem so-sánh thì “*khiêm-nhường*” phải hơn “*mềm-mại*”. Thế mà trong 9 đức-tính Thánh-Linh không có “*khiêm-nhường*”, mà chỉ có “*mềm-mại*”. Chúa Jesus phán: “*Ta có lòng nhu-mỉ (gentle - “mềm-mại”) khiêm-nhường (humble)*” (Ma-thi-ơ 11:29). Ý Chúa muốn nói có lòng “*mềm-mại*” thì dễ “*khiêm-nhường*”.

Người “*mềm-mại*” không bao giờ cậy thế, cậy quyền mình có đối với người, nhưng luôn “*coi người khác như tôn-trọng hơn mình*” (Phi-líp 2:3).

Làm việc ít khi làm một mình, thường làm chung với người, nên tánh “*mềm-mại*” rất cần thiết, để hòa-đồng. “*Mềm-mại*” như nước - “*ở đâu thì tròn, ở ống thì dài*”. Nếu ai đó làm sai thì “*lấy lòng mềm-mại mà sửa họ lại*” (Ga-la-ti 6:1).

Bài giảng 8 phúc hạnh Chúa giảng trên núi. Phúc thứ ba như vậy:

“*Phước cho những người nhu-mỉ (“mềm-mại”) vì sẽ hưởng được đất*” (Ma-thi-ơ 5:5). “*Hướng được đất*” có nghĩa có gia-sản, có chỗ đứng, có người hiệp-tác, “*có đất dung vỡ*”.

c/ “*Tiết-độ*”

“*Tiết-độ*” trong nguyên văn Greek là “*egkrateia*” có nghĩa là tự chế (self-control). Thánh Phi-e-rơ nói đến “*tiết-độ*” do học-thức mà có. “*Thêm cho học-thức sự tiết-độ, thêm cho tiết-độ sự nhĩn-nhục*” (I Phi-e-rơ 1:6).

Người hay chống-đổi, tranh cãi, dễ giận thường là người thiếu “*học-thức*”, thiếu “*biết mình, biết người*”. Bởi “*học-thức*” mà Phao-lô “*nhận biết Đức Chúa Jesus-Christ là quý hơn hết*” (Phi-líp 3:8). “*Cho nên tôi vì Đấng Christ mà đành chịu trong sự yếu-đuối, nhĩn-nhục, tăng ngắt, bất-bố, khôn-khó; vì khi tôi yếu-đuối ấy là lúc tôi mạnh-mẽ*” (I Cô-rinh-tô 12:10).

“*Tiết-độ*” là biết “*đãi thân-thế tôi cách nghiêm-khắc, bắt nó phải phục*” (I Cô-rinh-tô 9:27). “*Tiết-độ*” nên Phao-lô quyết-định sáng-suốt: “*Tôi rất vui lòng phí của và phí trọn cả mình tôi vì linh-hồn anh em*.” (I Cô-rinh-tô 12:15).

Rất tiếc, một số Cơ-đốc nhân hiểu “*tiết-độ*” là chùng-mực làm công-việc Chúa với ca-dao nhắc-nhờ: “*liều cơm gấp mồm, liều sự làm quan*”. Biết bao Cơ-đốc nhân không “*làm công-việc Chúa cách đư-đặt luôn*” (I Cô-rinh-tô 15:58) vì “*tiết-độ*”.

Cơ-đốc nhân chân-chính đều được Chúa trang-bị đủ đức-tính cần thiết để sống đẹp qua “*việc lành*”, “*đặng họ thấy việc lành của các người, và ngợi-khen Cha các người ở trên trời*.” (Ma-thi-ơ 5:16).

PHƯƠNG DANH ĐÓNG GIẢ ƯNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Ân Danh - San Diego, CA	100\$00
- Ân Danh - San Diego, CA	20\$00
- Bà Tôn-Nữ-Phuong-Thảo - San Diego, CA	50\$00
- Ông. MS. Võ-Xuân-Sinh - Lakewood, CA	30\$00
- Bà Cao-Thu-Thủy - Salies De Bearn, FRANCE	100\$00
- Ông. Phan-Châu-Toàn - Westminster, CA	100\$00
- Ông. Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI	30\$00
- Ông. MS Nguyễn-Tân-Dương - Plano, TX	100\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA	200\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

SÁCH MỚI

GIẢI-BÀY CHÂN-LÝ

BỔ-CỤC BÀI GIẢNG - SERMON OUTLINES XXVI

* Sẽ phát hành vào tháng 7 năm 2023, gồm có bộ CD bài giảng. Mỗi CD 2 bài giảng.

* Quý Vị muốn nhận, xin cho tôi biết, tôi sẽ gửi đến.

* Sinh Nhựt đã qua, bà Diệp-Chút ở Fort Collins, CO thư cho biết, đọc Ánh-Sáng mới biết Sinh Nhựt Mục-sư nên gửi hai hộp Thuốc Nghệ, quà SN để Mục-sư uống cho khỏe. Cảm-ơn.

* Mục-sư Võ-Xuân-Sinh, Lakewood, CA. thư đến sau, số AS trước hết chỗ, nên mới đăng số này.

Kính Mừng SINH NHỰT MỤC-SƯ PHAN-THANH-BÌNH

Hai số tám, cộng vào chỉ mười sáu

Vấn trẻ măng! Đầu có “lão” như ai!

Điều-kỳ thay! Chúa bao-bộ hình-hài

Tám mươi tám thất, tình Ngài không thay đổi

Thanh-Bình đó, từ quê-hương sang đất mới

Tay bút còn sắc-sảo, chẳng sờn nao

Thế-xác tàn-tạ, tâm-trí chẳng hao

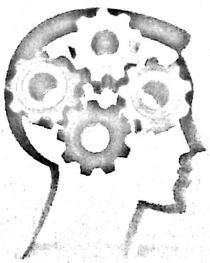
Trăm đầu sách, thật ít ai bì kịp

Cảm-phục “cụ”, xin Chúa cho “cụ” tiếp

Đùng gác dao, treo kiếm ở trên tường

Một ngày nào ... Chúa gọi, sẽ vui-mừng

THANH-BÌNH hỡi! Đầy-tớ Ta trung-tín.

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

<p>Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn</p> <p>“<i>Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế.</i>” “<i>Vi tiên công của tôi lỗi là sự chết.</i>” “<i>Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết.</i>” (Kl: Rô-ma 3:23; 6:23; Ê-phê-sô 2:1, 5)</p>	<p>Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế</p> <p>“<i>Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được toa thuận lại với Thượng Đế cả.</i>” “<i>Khi ăn sáng, anh em ai được cứu rồi.</i>” “<i>Không phải do công đức.</i>” (Kl: Rô-ma 9:30; Ê-phê-sô 2:8-9)</p>	<p>“<i>Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta.</i>” “<i>Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế.</i>” (Kl: Rô-ma 8:3; I Phi-e-rơ 3:18)</p>	<p>“<i>Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm.</i>” “<i>Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu.</i>” (Kl: Mác 1:15; Công-vụ 16:31)</p>
<p>Sự sống vĩnh cửu là nhĩn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhĩn biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)</p>			